

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2017/1128

2030/EES/49/28

frá 14. júní 2017

um flytjanleika efnisveitubjónustu á Netinu yfir landamæri á innri markaðnum (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins (1),

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar (2),

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð (3),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Greiður aðgangur í gervöllu Sambandinu að efnisveitubjónustu á Netinu, sem er löglega veitt neytendum í búsetuaðildarríki þeirra, er mikilvægur fyrir snurðulausa starfsemi innri markaðarins og fyrir skilvirka beitingu meginreglnanna um frjálsa för fólks og frjálsa þjónustustarfsemi. Þar sem innri markaðurinn myndar svæði án innri landamæra, sem byggist m.a. á frjálsri för fólks og frjálsri þjónustustarfsemi, er nauðsynlegt að tryggja að neytendur geti notað flytjanlega efnisveitubjónustu á Netinu sem veitir aðgang að efni eins og tónlist, leikjum, kvikmyndum, skemmtidagskrám eða íþróttaviðburðum, ekki aðeins í búsetuaðildarríki þeirra heldur einnig þegar þeir eru tímabundið staddir í öðru aðildarríki vegna tómsunda, ferðalaga, viðskiptaferða eða hreyfanleika vegna náms. Þess vegna ætti í slíkum tilvikum að eyða hindrunum sem hamlu aðgangi að og notkun á slíkri efnisveitubjónustu á Netinu.
- 2) Sú tækniþróun sem hefur leitt til útbreiðslu færanlegs búnaðar eins og fartölva, spjaldtölva og snjallsíma auðveldar æ meir notkun efnisveitubjónustu á Netinu með því að veita aðgang að henni án tillits til þess hvar neytendur eru staddir. Krafa neytenda um aðgang að efni og nýjungum í efnisveitubjónustu er stöðugt vaxandi, ekki aðeins í búsetuaðildarríki þeirra heldur einnig þegar þeir eru tímabundið staddir í öðru aðildarríki.
- 3) Neytendur taka í síauknum mæli þátt í sammingsbundnu fyrirkomulagi með þjónustuveitendum um efnisveitubjónustu á Netinu. Samt sem áður hafa neytendur, sem eru tímabundið staddir í aðildarríki öðru en búsetuaðildarríki sínu, oft ekki aðgang að og not af efnisveitubjónustu á Netinu sem þeir hafa öðlast rétt til aðgangs að og notkunar á með löglegum hætti í búsetuaðildarríki sínu.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjútíð. ESB L 168, 30.6.2017, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 158/2018 frá 6. júlí 2018 um breytingu á XVII. viðauka (Hugverkaréttindi) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjútíð. ESB C 264, 20.7.2016, bls. 86.

(2) Stjútíð. ESB C 240, 1.7.2006, bls. 72.

(3) Afstaða Evrópuþingsins frá 18. maí 2017 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 8. júní 2017.

- 4) Nokkrar hindranir eru í vegi fyrir því að neytendum, sem eru tímabundið í aðildarríki öðru en búsetuaðildarríki sínu, sé veitt efnisveitubjónusta á Netinu. Tiltekin bjónusta á Netinu er t.d. að veita aðgang að efni eins og tónlist, leikjum, kvikmyndum eða skemmtidagskrám sem eru verndaðar með höfundarrétti eða skyldum réttindum samkvæmt lögum Sambandsins. Sem stendur er munur milli geira á hindrunum á því að efnisveitubjónusta á Netinu sé flytjanleg yfir landamæri. Hindranir stafa af því að réttindi til þess að flytja efni sem er verndað af höfundarrétti eða skyldum réttindum, s.s. hljóð- og myndmiðlaverk, eru oft bundin leyfi fyrir tiltekin landsvæði, og því að veitendur efnisveitubjónustu á Netinu gætu kosið að bjóna einungis tilteknum mörkuðum.
- 5) Sama gildir um efni á borð við íþróttaviðburði, sem er ekki verndað af höfundarrétti eða skyldum réttindum samkvæmt lögum Sambandsins en gæti notið verndar af höfundarrétti eða skyldum réttindum samkvæmt landslögum eða annarri sérstakri landslögjöf, og sem skipuleggjendur slíkra viðburða veita einnig oft leyfi fyrir eða þeir sem veita efnisveitubjónustu á Netinu bjóða á tilteknu landsvæði. Útsendingar útvarpsfyrirtækja á slíku efni eru einnig verndaðar af skyldum réttindum sem hafa verið samræmd á vettvangi Sambandsins. Enn fremur fela útsendingar slíks efnis oft í sér höfundarréttarvarin atriði, t.d. tónlist, byrjunar- eða lokaskot myndbands eða myndræna útfærslu. Einnig hafa tilteknir þættir útsendinga slíks efnis, einkum þeir sem tengjast útsendingum atburða sem hafa mikla þýðingu fyrir samfélagið ásamt stuttum fréttapáttum um viðburði sem vekja mikinn áhuga meðal almennings, verið samræmdir með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/13/ESB ⁽¹⁾. Að lokum felur hljóð- og myndmiðlunarbjónusta í skilningi tilskipunar 2010/13/ESB í sér bjónustu sem veitir aðgang að efni á borð við íþróttaviðburði, fréttir eða fréttatengda þætti.
- 6) Efnisveitubjónusta á Netinu er í sívaxandi mæli markaðssett í pakka þar sem efni, sem ekki er verndað af höfundarrétti eða skyldum réttindum, er ekki aðgreinanlegt frá efni sem er verndað af höfundarrétti eða skyldum réttindum án þess að það dragi verulega úr gildi bjónustunnar sem neytendum er veitt. Þetta á einkum við þegar um er að ræða áskriftarefni eins og íþróttaviðburði eða aðra viðburði sem neytendur hafa mikinn áhuga á. Til þess að gera þeim sem veita efnisveitubjónustu á Netinu kleift að gefa neytendum fullan aðgang að efnisveitubjónustu sinni á Netinu þegar neytendur eru tímabundið staddir í aðildarríki öðru en búsetuaðildarríki sínu, er nauðsynlegt að þessi reglugerð taki einnig til slíks efnis sem efnisveitubjónusta á Netinu notar og að hún gildi því um hljóð- og myndmiðlunarbjónustu í skilningi tilskipunar 2010/13/ESB jafnt og útsendinga útvarpsfyrirtækja í heild sinni.
- 7) Réttindi er varða verk sem eru vernduð af höfundarrétti og efni sem er verndað af skyldum réttindum („verk og annað verndað efni“) er samræmt m.a. í tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 96/9/EB ⁽²⁾, 2001/29/EB ⁽³⁾, 2006/115/EB ⁽⁴⁾ og 2009/24/EB ⁽⁵⁾. Ákvæði alþjóðasamninga á sviði höfundarréttar og skyldra réttinda sem Sambandið hefur gert, einkum samnings Alþjóðviðskiptastofnunarinnar um hugverkarétt í viðskiptum sem fylgir með sem 1. viðauki C við samninginn um stofnun Alþjóðviðskiptastofnunarinnar frá 15. apríl 1994, samnings Alþjóðahugverkastofnunarinnar um höfundarrétt frá 20. desember 1996 og samnings Alþjóðahugverkastofnunarinnar um flutning og hljóðrit frá 20. desember 1996, með áorðnum breytingum, eru óaðskiljanlegur hluti réttarkerfis Sambandsins. Lög Sambandsins ætti, eftir því sem mögulegt er, að túlka með þeim hætti að þau samræmist reglum þjóðaréttar.
- 8) Nauðsynlegt er að þeir sem veita efnisveitubjónustu og nota verk eða annað verndað efni, s.s. bækur, hljóð- og myndmiðlaverk, tónlistarupptök eða útsendingar, hafi rétt til að nota slíkt efni fyrir viðkomandi landsvæði.
- 9) Til þess að þeir sem veita efnisveitubjónustu á Netinu geti sent efni sem er verndað af höfundarrétti eða skyldum réttindum þarf heimild viðkomandi réthafa, t.d. höfunda, listflytjenda, framleiðenda eða útvarpsfyrirtækja að því er varðar efni sem felst í útsendingunni. Þetta á jafnt við þegar slíkar útsendingar fara fram í þeim tilgangi að gera neytanda kleift að hala niður efni til þess að nota efnisveitubjónustu á Netinu.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/13/ESB frá 10. mars 2010 um samræmingu tiltekinna ákvæða í lögum og stjórnislyfyrirmælum í aðildarríkjunum um hljóð- og myndmiðlunarbjónustu (tilskipun um hljóð- og myndmiðlunarbjónustu) (Stjtið. ESB L 95, 15.4.2010, bls. 1).

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/9/EB frá 11. mars 1996 um lögverndun gagnagrunna (Stjtið. EB L 77, 27.3.1996, bls. 20).

⁽³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/29/EB frá 22. maí 2001 um samræmingu tiltekinna þátta höfundaréttar og skyldra réttinda í upplýsingasamfélaginu (Stjtið. EB L 167, 22.6.2001, bls. 10).

⁽⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/115/EB frá 12. desember 2006 um leigu- og útlánsrétt og önnur tiltekin réttindi, tengd höfundarrétti, á sviði hugverkaréttar (Stjtið. ESB L 376, 27.12.2006, bls. 28).

⁽⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/24/EB frá 23. apríl 2009 um lögvernd fyrir tölvuforrit (Stjtið. ESB L 111, 5.5. 2009, bls. 16).

- 10) Ekki er alltaf hægt að fá leyfi fyrir viðkomandi réttindum, einkum þegar réttindi á efni eru veitt sem einkaleyfi. Til þess að tryggja að svæðisbundnum réttindum sé fylgt skilmerkilega skuldbinda þeir sem veita efnisveitubjónustu á Netinu sig oft til þess, í leyfissamningum sínum við rétthafa, þ.m.t. útvarpsfyrirtæki eða skipuleggjendur viðburða, að koma í veg fyrir að áskrifendur þeirra hafi aðgang að og geti notað þjónustuna utan landsvæðisins sem þjónustuleyfið gildir um. Með slíkum samningsbundnum takmörkunum sem lagðar eru á þjónustuveitendur er þess krafist að þeir geri ráðstafanir eins og að neita að veita aðgang að þjónustu sinni frá IP-vistfangi sem er staðsett utan viðkomandi landsvæðis. Þess vegna er eina af hindrunum á því að efnisveitubjónusta á Netinu sé flytjanleg yfir landamæri, að finna í samningunum sem gerðir eru milli þeirra sem veita efnisveitubjónustu á Netinu og áskrifenda þeirra, sem endurspeglar ákvæði um svæðisbundnar takmarkanir í samningum sem gerðir eru milli þessara þjónustuveitenda og rétthafa.
- 11) Taka ætti tillit til dómaframkvæmdar Evrópudómstólsins þegar vega á verndun hugverkaréttinda á móti því mannfrelsi sem tryggt er með sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins.
- 12) Því er markmiðið með þessari reglugerð að aðlaga samræmda lagarammann um höfundarrétt og skyld réttindi og að koma á sameiginlegri nálgun við að veita áskrifendum efnisveitubjónustu á Netinu, sem eru tímabundið staddir í aðildarríki öðru en búsetuaðildarríki sínu, með því að losa um hindranir á því að hægt sé að flytja efnisveitubjónustu á Netinu, sem veitt er löglega, yfir landamæri. Þessi reglugerð ætti að tryggja að efnisveitubjónusta á Netinu í öllum viðkomandi geirum sé flytjanleg yfir landamæri og þar með veita neytendum frekari úrræði um löglegan aðgang að efni á Netinu án þess að það hafi áhrif á hátt verndarstig sem er tryggt af höfundarrétti og skyldum réttindum í Sambandinu, án þess að breyta núverandi fordæmum um leyfisveitingar, s.s. veitingu leyfa sem eru bundin við landsvæði, og án þess að hafa áhrif á það fjármögnunarfyrirkomulag sem fyrir er. Aðgreina ætti hugtakið „flytjanleiki efnisveitubjónustu á Netinu yfir landamæri“ frá hugtakinu „aðgangur neytenda að efnisveitubjónustu á Netinu yfir landamæri sem veitt er í aðildarríki öðru en búsetuaðildarríki“, sem þessi reglugerð tekur ekki til.
- 13) Með tilliti til þess að fyrir hendi eru löggæringar Sambandsins á sviði skattlagningar er nauðsynlegt að undanskilja skattamál frá gildissviði þessarar reglugerðar. Því ætti þessi reglugerð ekki að hafa áhrif á beitingu ákvæða sem tengjast skattlagningu.
- 14) Í þessari reglugerð eru skilgreind nokkur hugtök sem eru nauðsynleg fyrir beitingu hennar, þ.m.t. búsetuaðildarríki. Búsetuaðildarríki ætti að ákvarða með tilliti til markmiða þessarar reglugerðar og nauðsynjar þess að tryggja samræmda beitingu hennar í Sambandinu. Skilgreining á búsetuaðildarríki felur í sér að áskrifandinn hefur fasta og varanlega búsetu í því aðildarríki. Veitandi efnisveitubjónustu á Netinu, sem hefur sannprófað búsetuaðildarríkið í samræmi við þessa reglugerð, ætti að geta gengið út frá því, að því er varðar þessa reglugerð, að búsetuaðildarríkið sem sannprófað var, sé eina búsetuaðildarríki áskrifandans. Þjónustuveitendur ætti ekki að þurfa að ganga úr skugga um hvort áskrifendur þeirra séu einnig áskrifendur efnisveitubjónustu á Netinu í öðru aðildarríki.
- 15) Þessi reglugerð ætti að gilda um efnisveitubjónustu á Netinu sem þjónustuveitendur, eftir að hafa fengið viðeigandi réttindi frá réthöfum á tilteknu landsvæði, veita áskrifendum sínum á grundvelli samnings, með einhverjum hætti, þ.m.t. streymi, niðurhali, með hugbúnaði eða einhverri annarri tækni sem leyfir notkun á efni. Að því er varðar þessa reglugerð ætti að líta svo á að hugtakið „samningur“ taki til sérhvers samnings milli þjónustuveitanda og áskrifanda, þ.m.t. sérhvert samkomulag þar sem áskrifandinn samþykkir skilmála og skilyrði þjónustuveitandans um veitingu efnisveitubjónustu á Netinu, hvort heldur er gegn greiðslu eða ekki. Ekki ætti að líta á skráningu til að fá tilkynningar um efni eða einfaldlega samþykki á HTML-smygildum sem samning um veitingu efnisveitubjónustu á Netinu að því er varðar þessa reglugerð.
- 16) Þessi reglugerð ætti ekki að taka til þjónusta á Netinu sem er ekki hljóð- og myndmiðlunarþjónusta í skilningi tilskipunar 2010/13/ESB og sem notar verk, annað verndað efni eða útsendingar útvarpsfyrirtækja aðeins til stuðnings. Slík þjónusta tekur til vefsetra sem nota verk eða annað verndað efni sem er aðeins til stuðnings, t.d. myndveitingar eða tónlist sem er notuð sem bakgrunnur, þar sem helsti tilgangurinn með slíkum vefsetrum er m.a. sala á vörum.
- 17) Þessi reglugerð ætti aðeins að gilda um efnisveitubjónustu á Netinu sem áskrifendur hafa aðgang að í reynd og geta notað í búsetuaðildarríki sínu án þess að vera takmarkaðir við tiltekna staðsetningu, þar sem ekki er rétt að krefjast þess að veitendur efnisveitubjónustu á Netinu, sem bjóða ekki flytjanlega efnisveitubjónustu á Netinu í búsetuaðildarríki áskrifanda, bjóði slíka þjónustu yfir landamæri.

- 18) Þessi reglugerð ætti að gilda um efnisveitubjónustu á Netinu sem er veitt gegn greiðslu. Veitendur slíkrar þjónustu eru í aðstöðu til að sannprófa búsetuaðildarríki áskrifenda sinna. Líta ætti svo á að réttur til að nota efnisveitubjónustu á Netinu sé fenginn gegn greiðslu, hvort heldur greitt er beint til veitanda efnisveitubjónustunnar eða annars aðila, s.s. þjónustuveitanda sem býður pakka sem sameinar rafræna fjarskiptaþjónustu og efnisveitubjónustu á Netinu sem annar þjónustuveitandi rekur. Að því er varðar þessa reglugerð ætti ekki að líta á skyldubundið gjald fyrir útvarpsþjónustu í almannapágu sem greiðslu fyrir efnisveitubjónustu á Netinu.
- 19) Veitendur efnisveitubjónustu á Netinu ættu ekki að leggja viðbótargjöld á áskrifendur sína fyrir að veita þeim efnisveitubjónustu sem er flytjanleg yfir landamæri í samræmi við þessa reglugerð. Þó er mögulegt að til þess að fá aðgang að og nota efnisveitubjónustu á Netinu í aðildarríkjum öðrum en búsetuaðildarríki þeirra, gætu áskrifendur þurft að greiða gjöld til rekstraraðila rafrænna fjarskiptaneta sem eru notuð til þess að fá aðgang að slíkri þjónustu.
- 20) Veitendur efnisveitubjónustu á Netinu, sem er veitt án þess að greitt sé fyrir, sannprófa venjulega ekki búsetuaðildarríki áskrifenda sinna. Ef gildissvið þessarar reglugerðar tæki til slíkrar efnisveitubjónustu á Netinu myndi það fela í sér meiriháttar breytingu á því hvernig þessi þjónusta er veitt og fela í sér óhóflegan kostnað. Að undanskilja þessa þjónustu gildissviði þessarar reglugerðar þýddi þó að veitendur þessarar þjónustu myndu ekki geta nýtt sér það lagalega fyrirkomulag sem kveðið er á um í þessari reglugerð og sem gerir veitendum efnisveitubjónustu á Netinu kleift að bjóða slíka þjónustu sem væri flytjanleg yfir landamæri, jafnvel þegar þeir ákveða að fjárfesta í leiðum sem gera þeim kleift að sannprófa búsetuaðildarríki áskrifendanna. Til samræmis við það ættu veitendur efnisveitubjónustu á Netinu, sem veita hana án þess að fá greitt fyrir, að geta valið að falla undir gildissvið þessarar reglugerðar svo fremi að þeir uppfylli kröfurnar um sannprófun á búsetuaðildarríki áskrifenda sinna. Ef slíkir veitendur nýta sér þann valkost ættu þeir að uppfylla sömu skuldbindingar og lagðar eru á veitendur efnisveitubjónustu á Netinu sem veitt er gegn greiðslu samkvæmt þessari reglugerð. Enn fremur ættu þeir að tilkynna áskrifendum sínum, viðkomandi handhöfum höfundarréttar og skyldra réttinda og viðkomandi handhöfum annarra réttinda á efni frá efnisveitubjónustu á Netinu um þá ákvörðun sína að nýta þennan valkost tímanlega. Setja mætti þessar upplýsingar á vefsíðu þjónustuveitandans.
- 21) Til þess að tryggja flytjanleika efnisveitubjónustu á Netinu yfir landamæri er nauðsynlegt að krefjast þess af veitendum þjónustunnar, sem þessi reglugerð tekur til, að þeir veiti áskrifendum möguleika á að nota slíka þjónustu í aðildarríki þar sem þeir eru staddir tímabundið með sama hætti og í búsetuaðildarríki sínu. Áskrifendur ættu að hafa aðgang að efnisveitubjónustu á Netinu sem býður sama efni fyrir sömu tegundir og sama fjölda tækja, fyrir sama fjölda notenda og með sams konar virkni og er í boði í búsetuaðildarríki þeirra. Nauðsynlegt er að skuldbindingin um að veita efnisveitubjónustu á Netinu sem er flytjanleg yfir landamæri sé skyldubundin og því ættu aðilarnir ekki að geta undanskilið hana, vikið frá henni eða breytt inntaki hennar. Sérhverja aðgerð þjónustuveitanda, sem kemur í veg fyrir að áskrifendur hafi aðgang að þjónustunni eða geti notað hana þegar þeir eru tímabundið staddir í aðildarríki öðru en búsetuaðildarríki sínu, t.d. takmörkun á virkni þjónustunnar eða gæðum afhendingar, ber að líta á sem verið sé að sniðganga skuldbindinguna um að veita efnisveitubjónustu á Netinu sem er flytjanleg yfir landamæri og brjóta þar með gegn þessari reglugerð.
- 22) Krafa um að veiting efnisveitubjónustu til áskrifenda, sem tímabundið eru staddir í aðildarríki öðru en búsetuaðildarríki sínu, sé af sömu gæðum og í búsetuaðildarríkinu, gæti haft í för með sér háan kostnað fyrir þá sem veita efnisveitubjónustu á Netinu og þegar upp er staðið einnig fyrir áskrifendur. Því er ekki rétt að krefjast þess í þessari reglugerð að þjónustuveitendur tryggi að gæði veitingar slíkrar þjónustu séu meiri en þau gæði sem fást gegnum staðbundinn Netaðgang sem áskrifandi velur þegar hann er tímabundið staddur í öðru aðildarríki. Í slíkum tilvikum ætti þjónustuveitandinn ekki að bera ábyrgð á því ef þjónustan sem er veitt er af lakari gæðum. Samt sem áður, ef þjónustuveitandinn ábyrgist gagngert tiltekin gæði afhendingar til áskrifenda þegar þeir eru tímabundið staddir í öðru aðildarríki, ætti hann að vera bundinn af þeirri ábyrgðaryfirlýsingu. Á grundvelli upplýsinga sem þjónustuveitandinn hefur yfir að ráða ætti hann að veita áskrifendum sínum upplýsingar fyrir fram um gæði afhendingar efnisveitubjónustu á Netinu í aðildarríki öðru en búsetuaðildarríki þeirra, einkum að gæði afhendingar gætu verið frábrugðin þeim gæðum sem fást í búsetuaðildarríkinu. Þjónustuveitandinn ætti ekki að vera skuldbundinn til að leita upplýsinga með virkum hætti um gæði afhendingar á þjónustu í aðildarríkjum öðrum en búsetuaðildarríki áskrifandans. Viðeigandi upplýsingar mætti setja á vefsíðu þjónustuveitandans.

- 23) Til þess að tryggja að þeir sem veita efnisveitubjónustu á Netinu, sem þessi reglugerð tekur til, uppfylli þá skuldbindingu að þjónustan sé flytjanleg yfir landamæri án þess að þeir þurfi að öðlast viðkomandi réttindi í öðru aðildarríki, er nauðsynlegt að mæla fyrir um að þessir þjónustuveitendur ættu ætíð rétt á að veita áskrifendum slíka þjónustu þegar þeir eru tímabundið staddir í aðildarríki öðru en búsetuaðildarríki sínu. Þetta ætti að ná fram að ganga með því að fastsetja að veiting, aðgangur og notkun slíkrar efnisveitubjónustu á Netinu teljist fara fram í búsetuaðildarríki áskrifandans. Þetta lagalega fyrirkomulag ætti að gilda í þeim eina tilgangi að tryggja að efnisveitubjónusta á Netinu sé flytjanleg yfir landamæri. Efnisveitubjónusta á Netinu ætti að teljast löglega veitt ef bæði þjónustan og efnið er veitt með löglegum hætti í búsetuaðildarríkinu. Þessi reglugerð og einkum lagalega fyrirkomulagið sem felur í sér að veiting, aðgangur að og notkun á efnisveitubjónustu á Netinu telst fara fram í búsetuaðildarríki áskrifandans kemur ekki í veg fyrir að þjónustuveitandi veiti áskrifanda viðbótaraðgang og notkun á efni sem veitandinn býður með löglegum hætti í aðildarríkinu þar sem áskrifandinn er staddur tímabundið.
- 24) Með tilliti til leyfisveitingar á höfundarrétti eða skyldum réttindum felur lagalega fyrirkomulagið, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, í sér að viðkomandi aðgerðir til eftirgerðar, miðlunar til almennings og veiting aðgangs að verkum og öðru vernduðu efni, ásamt gerð útdráttar eða endurnýtingu í tengslum við gagnagrunna sem njóta verndar samkvæmt sinnar tegundar rétti, sem fer fram þegar þjónustan er veitt áskrifendum þegar þeir eru tímabundið staddir í aðildarríki öðru en búsetuaðildarríki sínu, ættu að teljast fara fram í búsetuaðildarríki áskrifendanna. Veitendur efnisveitubjónustu á Netinu, sem þessi reglugerð tekur til, ættu því að teljast framkvæma slíkar aðgerðir á grundvelli viðkomandi leyfa frá hlutadeigandi réttihöfum fyrir búsetuaðildarríki áskrifenda þeirra. Þegar þjónustuveitendur eiga rétt á aðgerðum til að miðla til almennings eða til eftirgerðar í búsetuaðildarríki áskrifenda sinna á grundvelli leyfis frá hlutadeigandi réttihöfum, ættu áskrifendur, sem eru tímabundið staddir í aðildarríki öðru en búsetuaðildarríki sínu, að geta haft aðgang að og nýtt sér þjónustuna og ef nauðsyn krefur, ráðast í hvers kyns viðeigandi afritunaraðgerðir, s.s.niðurhal, sem þeir ættu rétt á í búsetuaðildarríki sínu. Efnisveitubjónusta á Netinu sem þjónustuveitendur veita áskrifendum sem tímabundið eru staddir í aðildarríki öðru en búsetuaðildarríki sínu og aðgangur slíkra áskrifenda að og notkun á slíkri þjónustu í samræmi við þessa reglugerð ætti ekki að teljast brot á höfundarrétti eða skyldum réttindum eða hverjum öðrum réttindum sem tengjast veitingu, aðgangi að og notkun á efnisveitubjónustu á Netinu.
- 25) Þeir sem veita efnisveitubjónustu á Netinu og þessi reglugerð tekur til ættu ekki að bera ábyrgð á brotum á hvers kyns samningsákvæðum sem brjóta í bága við skuldbindinguna um að veita áskrifendum möguleika á að nota slíka þjónustu í því aðildarríki þar sem þeir eru staddir tímabundið. Því ættu ákvæði í samningum, sem eru til þess fallin að banna eða takmarka flutning slíkrar efnisveitubjónustu á Netinu yfir landamæri, ekki að vera framfylgjanleg. Ekki ætti að leyfa þjónustuveitendum og handhöfum réttinda, sem varða veitingu efnisveitubjónustu á Netinu, að sniðganga beitingu þessarar reglugerðar með því að velja að lög þriðja lands gildi í samningum þeirra á milli. Sama ætti að gilda um samninga sem gerðir eru milli þjónustuveitenda og áskrifenda.
- 26) Þessi reglugerð ætti að gera áskrifendum kleift að njóta efnisveitubjónustu á Netinu sem þeir eru áskrifendur að í búsetuaðildarríki sínu þegar þeir eru tímabundið staddir í öðru aðildarríki. Áskrifendur ættu aðeins að hafa möguleika á að njóta flytjanleika efnisveitubjónustu á Netinu yfir landamæri ef þeir hafa fasta búsetu í aðildarríki Sambandsins. Þessi reglugerð ætti því að skylda þá sem veita efnisveitubjónustu á Netinu til að nota sanngjarnar, hóflegar og skilvirkar leiðir til þess að sannprófa búsetuaðildarríki áskrifenda sinna. Í því skyni ættu þjónustuveitendur að nota sannprófunaraðferðir sem eru skráðar í þessari reglugerð. Þetta útilokar ekki samkomulag milli þjónustuveitenda og réttihafa um þessar sannprófunaraðferðir innan ramma þessarar reglugerðar. Markmiðið með skránni er að skapa réttarvissu að því er varðar sannprófunaraðferðir sem þjónustuveitendur munu beita auk þess að takmarka skerðingu á réttindum áskrifenda til friðhelgi einkalífs. Í hverju tilviki ætti að taka tillit til skilvirkni og meðalhófs tiltekinna sannprófunaraðferðar í viðkomandi aðildarríki og fyrir tiltekna tegund efnisveitubjónustu á Netinu. Þjónustuveitendur ættu að styðjast við tvenns konar sannprófunaraðferðir nema sannprófa megi búsetuaðildarríki áskrifandans með nægilegri vissu á grundvelli einnar sannprófunaraðferðar. Í tilvikum þar sem þjónustuveitandinn hefur réttmætar ástæður til að efast um búsetuaðildarríki áskrifandans ætti hann að geta endurtekið sannprófun á búsetuaðildarríki áskrifandans. Þjónustuveitandinn ætti að gera nauðsynlegar tæknilegar og skipulagslegar ráðstafanir, sem krafist er samkvæmt gildandi reglum um gagnavernd, varðandi vinnslu persónuupplýsinga sem er safnað í því skyni að sannprófa búsetuaðildarríki áskrifandans samkvæmt þessari reglugerð. Dæmi um slíkar ráðstafanir fela í sér að einstaklingunum séu veittar gagnsæjar upplýsingar um þær aðferðir sem eru notaðar við sannprófunina og tilgang hennar, ásamt viðeigandi öryggisráðstöfunum.

- 27) Í því skyni að sannprófa búsetuaðildarríki áskrifandans ætti veitandi efnisveituþjónustu á Netinu að styðjast við, ef hægt er, upplýsingar sem þjónustuveitandinn hefur undir höndum, s.s. upplýsingar fyrir reikningagerð. Að því er varðar samninga sem eru gerðir fyrir þann dag sem þessi reglugerð kemur til framkvæmda og að því er varðar sannprófunina sem gerð er við endurnýjun samnings ætti þjónustuveitandanum aðeins að vera heimilt að biðja áskrifandann um að veita nauðsynlegar upplýsingar til að sannprófa búsetuaðildarríki hans þegar ekki er hægt að ákvarða það á grundvelli þeirra upplýsinga sem þjónustuveitandinn hefur þegar undir höndum.
- 28) Athugun á IP-vistfangi sem fer fram samkvæmt þessari reglugerð ætti að fara fram í samræmi við tilskipanir Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB ⁽¹⁾ og 2002/58/EB ⁽²⁾. Auk þess er það, að því er varðar sannprófun á búsetuaðildarríki áskrifandans, ekki nákvæm staðsetning áskrifandans sem máli skiptir heldur fremur aðildarríkið þar sem áskrifandinn notar aðgang að þjónustunni. Til samræmis við það ætti hvorki að safna né vinna upplýsingar um nákvæma staðsetningu áskrifandans eða aðrar persónuupplýsingar um hann í því skyni. Þegar þjónustuveitandinn hefur réttmætar efasemdir um búsetuaðildarríki áskrifandans og kannar IP-vistfang til að staðfesta búsetuaðildarríkið, ætti eini tilgangurinn með slíkum athugunum að vera sá að komast að því hvort áskrifandinn fer inn á eða notar efnisveituþjónustuna á Netinu innan eða utan búsetuaðildarríkisins. Í slíkum tilvikum ætti því aðeins að safna gögnum sem koma fram við athugun á IP-vistfangi í tvíundarformi og í samræmi við gildandi reglur um gagnavernd. Þjónustuveitandinn ætti ekki að fara fram yfir það upplýsingastig.
- 29) Handhafi höfundarréttar, skyldra réttinda eða annarra réttinda á efni frá efnisveituþjónustu á Netinu ætti áfram að geta notið samningsfrelsis til að leyfa veitingu, aðgang og notkun á slíku efni samkvæmt þessari reglugerð án þess að sannprófa búsetuaðildarríkið. Þetta getur sérstaklega átt við á sviði tónlistar og rafræna. Sérhverjum rétthafa ætti að vera frjálst að taka slíkar ákvarðanir þegar hann gerir samninga við þá sem veita efnisveituþjónustu á Netinu. Samningar milli þjónustuveitanda og rétthafa ættu ekki að takmarka möguleika rétthafa á að afturkalla slíkt leyfi að því tilskildu að hann tilkynni það þjónustuveitandanum með sanngjörnum fyrirvara. Leyfi sem einstakur rétthafi veitir leysir sem slíkt ekki þjónustuveitandann undan þeirri skyldu að sannprófa búsetuaðildarríki áskrifandans. Einungis í tilvikum þar sem allir handhafar höfundarréttar, skyldra réttinda eða annarra réttinda á efni sem þjónustuveitandinn notar, ákveða að leyfa veitingu, aðgang að og notkun á efni sínu án sannprófunar á búsetuaðildarríki áskrifandans, ætti skuldbindingin um sannprófun ekki að gilda og nota ætti samninginn milli þjónustuveitandans og áskrifandans um efnisveituþjónustu á Netinu til að ákvarða búsetuaðildarríki þess síðarnefnda. Allir aðrir þættir þessarar reglugerðar ættu áfram að gilda í slíkum tilvikum.
- 30) Í þessari reglugerð eru grundvallarréttindi virt og þeim meginreglum fylgt sem viðurkenndar eru í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi („sáttmálinn“). Til samræmis við það ætti að túlka og beita þessari reglugerð í samræmi við þessi réttindi og meginreglur, einkum um friðhelgi einkalífs og fjölskyldu, réttinn til verndar persónuupplýsingum, réttinn til tjáningarfrelsis, frelsis til atvinnurekstrar, sem og eignarréttar, þ.m.t. hugverkaréttar. Við vinnslu allra persónuupplýsinga samkvæmt þessari reglugerð ætti að virða grundvallarréttindi, þ.m.t. réttinn til friðhelgi einkalífs og fjölskyldu og réttinn til verndar persónuupplýsingum skv. 7. og 8. gr. sáttmálans, og nauðsynlegt er að slík vinnsla sé í samræmi við tilskipanir 95/46/EB og 2002/58/EB. Einkum ættu veitendur efnisveituþjónustu á Netinu að tryggja að öll vinnsla persónuupplýsinga samkvæmt þessari reglugerð sé nauðsynleg, réttmæt og hæfi viðkomandi tilgangi. Þegar sannvottun áskrifanda nægir til þess að veita þjónustuna ætti ekki að þurfa að auðkenna áskrifandann. Þjónustuveitandinn ætti ekki að geyma gögn, sem er safnað samkvæmt þessari reglugerð í því skyni að sannprófa búsetuaðildarríkið, lengur en nauðsyn krefur til að ljúka slíkri sannprófun. Slíkum gögnum ætti að eyða tafarlaust og varanlega eftir að sannprófun er lokið. Þetta er þó með fyrirvara um geymslu gagna sem var safnað í öðrum lögmætum tilgangi, með fyrirvara um gildandi reglur um gagnavernd, þ.m.t. reglur um geymslu viðkomandi gagna.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjútíð. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31). Tilskipun 95/46/EB fellur úr gildi 25. maí 2018 og í hennar stað kemur, og tekur gildi, reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 frá 27. apríl 2016 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og niðurfellingu tilskipunar 95/46/EB (almenna persónuverndarreglugerðin) (Stjútíð. ESB L 119, 4.5.2016, bls. 1).

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/58/EB frá 12. júlí 2002 um vinnslu persónuupplýsinga og um verndun einkalífs á sviði rafræna fjarskipta (tilskipun um friðhelgi einkalífsins og rafræn fjarskipti) (Stjútíð. EB L 201, 31.7.2002, bls. 37).

- 31) Samningar um leyfisveitingu á efni eru venjulega gerðir til tiltölulega langs tíma. Af þessum sökum og til þess að tryggja að allir neytendur sem eru búsettir innan Sambandsins geti notið efnisveituþjónustu á Netinu, sem hægt er að flytja yfir landamæri, á jafnréttisgrundvelli varðandi tíma og án nokkurrar ótilhlýðilegrar tafar ætti þessi reglugerð einnig að gilda um samninga sem voru gerðir og réttindi sem voru áunnin fyrir þann dag sem hún tók gildi ef þessir samningar og þessi réttindi tengjast flytjanleika efnisveituþjónustu á Netinu yfir landamæri sem er veitt eftir þann dag. Slík beiting þessarar reglugerðar er einnig nauðsynleg til þess að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði fyrir veitendur efnisveituþjónustu á Netinu sem þessi reglugerð tekur til og starfa á innri markaðnum, einkum fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki, með því að gera þjónustuveitendum, sem hafa gert samninga við réthafa til langs tíma, kleift að bjóða áskrifendum sínum þjónustu sem er flytjanleg yfir landamæri án tillits til þess hvort þjónustuveitandinn getur samið að nýju um slíka samninga. Enn fremur ætti beiting þessarar reglugerðar að tryggja, að þegar þjónustuveitendur gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að hægt sé að flytja þjónustuna yfir landamæri, geti þeir boðið flytjanlega þjónustu er varðar allt efni þeirra á Netinu. Þetta ætti einnig að gilda um veitendur efnisveituþjónustu á Netinu sem bjóða pakka sem sameinar rafræna fjarskiptaþjónustu og efnisveituþjónustu á Netinu. Að síðustu ættu, með slíkri beitingu þessarar reglugerðar, réthafar ekki heldur að þurfa að endursemjast um fyrirliggjandi leyfissamninga til að þjónustuveitendur geti boðið þjónustu sem er flytjanleg yfir landamæri.
- 32) Til samræmis við það, þar sem þessi reglugerð mun gilda um einhverja samninga sem gerðir eru, og réttindi áunnin, fyrir þann dag sem hún kemur til framkvæmda, er einnig rétt að kveða á um hæfilegan frest milli gildistökudags þessarar reglugerðar og þess dags sem hún kemur til framkvæmda til þess að gera réthöfum og veitendum efnisveituþjónustu á Netinu sem þessi reglugerð tekur til kleift að gera nauðsynlegar ráðstafanir til að aðlagast nýrri stöðu, auk þess að gera þjónustuveitendum kleift að breyta notendaskilmálum þjónustu sinnar. Breytingar á skilmálum um notkun efnisveituþjónustu á Netinu, þegar hún er boðin í pakka sem sameinar rafræna fjarskiptaþjónustu og efnisveituþjónustu á Netinu, sem eru eingöngu gerðar til þess að uppfylla kröfur þessarar reglugerðar, ættu ekki að veita áskrifendum neinn rétt, samkvæmt landslögum sem lögleiða regluramma um rafræn fjarskiptanet og -þjónustu, til að segja upp samningum sínum um að fá veitta slíka rafræna fjarskiptaþjónustu.
- 33) Með þessari reglugerð er miðað að því að bæta samkeppnishæfni með því að efla nýsköpun í efnisveituþjónustu á Netinu og laða að fleiri neytendur. Þessi reglugerð ætti ekki að hafa áhrif á beitingu samkeppnisreglna, einkum 101. og 102. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Reglurnar sem kveðið er á um í reglugerð þessari, skal ekki nota til að hamla samkeppni með einhverjum hætti sem er í andstöðu við sáttmálann.
- 34) Þessi reglugerð ætti ekki að hafa áhrif á beitingu tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/26/ESB ⁽¹⁾, einkum III. bálk. Þessi reglugerð er í samræmi við það markmið að auðvelda löglegan aðgang að efni sem er verndað af höfundarrétti eða skyldum réttindum ásamt þjónustu sem tengist því.
- 35) Til þess að ná því markmiði að tryggja flytjanleika efnisveituþjónustu á Netinu yfir landamæri í Sambandinu er rétt að samþykkja reglugerð sem gildir í aðildarríkjunum án frekari lögfestingar. Þetta er nauðsynlegt til að tryggja samræmda beitingu reglna sem gilda um flytjanleika yfir landamæri í öllum aðildarríkjum og jafnframt gildistöku þeirra á sama tíma að því er varðar alla efnisveituþjónustu á Netinu. Einungis reglugerð tryggir þá réttarvissu sem er nauðsynleg til þess að neytendur njóti til fulls ávinnings af slíkum flytjanleika yfir landamæri alls staðar í Sambandinu.
- 36) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar reglugerðar, þ.e. aðlögun lagaramma svo að flytjanleg efnisveituþjónusta á Netinu yfir landamæri verði veitt í Sambandinu, og því verður betur náð á vettvangi Sambandsins vegna umfangs þess og áhrifa, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessu markmiði. Einkum hefur þessi reglugerð ekki veruleg áhrif á hvernig veitt er leyfi fyrir réttindum og skuldbindur ekki réthafa og þjónustuveitendur til að endursemjast um samninga. Enn fremur er með reglugerð þessari ekki krafist að þjónustuveitendur geri ráðstafanir til að tryggja gæði afhendingar efnisveituþjónustu á Netinu utan búsetuadildarríkis áskrifendanna. Að síðustu gildir þessi reglugerð ekki um veitendur sem bjóða efnisveituþjónustu á Netinu án greiðslu og sem nýta ekki þann valkost að heimila að þjónustu þeirra sé flytjanleg yfir landamæri. Af þeim sökum hefur hún ekki óhóflegan kostnað í för með sér.

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/26/ESB frá 26. febrúar 2014 um sameiginlega umsýslu höfundarréttar og skyldra réttinda og leyfisveitingar yfir landamæri vegna netnotkunar á tónverkum á innri markaðnum (Stjtið. L 84, 20.3.2014, bls. 72).

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Með þessari reglugerð er innleidd sameiginleg nálgun í Sambandinu gagnvart efnisveituþjónustu á Netinu, sem er flytjanleg yfir landamæri, með því að tryggja að áskrifendur flytjanlegrar efnisveituþjónustu á Netinu, sem er veitt í búsetuaðildarríki þeirra með löglegum hætti, geti notað þjónustuna þegar þeir eru tímabundið staddir í aðildarríki öðru en búsetuaðildarríki sínu.
2. Reglugerð þessi gildir ekki um skattamál.

2. gr.

Skilgreiningar

Í reglugerð þessari er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „áskrifandi“: sérhver neytandi sem á grundvelli samnings um að fá veitta efnisveituþjónustu á Netinu hjá þjónustuveitanda, hvort heldur er gegn greiðslu eða án greiðslu, eigi rétt á aðgangi að og notkun á slíkri þjónustu í búsetuaðildarríkinu,
- 2) „neytandi“: einstaklingur sem, að því er varðar samninga sem þessi reglugerð nær til, kemur fram í tilgangi sem liggur utan við atvinnugrein, fyrirtæki, iðn eða sérgrein þess einstaklings,
- 3) „búsetuaðildarríki“: aðildarríkið, ákvarðað á grundvelli 5. gr., þar sem áskrifandinn hefur fasta og varanlega búsetu,
- 4) „tímabundið staddir í aðildarríki“: það að dvelja í aðildarríki öðru en búsetuaðildarríki til skamms tíma,
- 5) „efnisveituþjónusta á Netinu“: þjónusta, sem er skilgreind í 56. og 57. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, sem þjónustuveitandi veitir áskrifendum með löglegum hætti í búsetuaðildarríki þeirra, með skilmálum sem gagnkvæmt samkomulag er um og á Netinu, sem er flytjanleg og er:
  - i. hljóð- og myndmiðlunarþjónusta, eins og hún er skilgreind í a-lið 1. gr. tilskipunar 2010/13/ESB, eða
  - ii. þjónusta sem felst aðallega í veitingu aðgangs og notkun á verkum, öðru vernduðu efni eða flutningi útvarpsfyrirtækja, hvort heldur er línulega eða eftir pöntun,
- 6) „flytjanleg“: eiginleiki efnisveituþjónustu á Netinu þar sem áskrifendur geta með góðum árangri haft aðgang að og notað efnisveituþjónustu á Netinu í búsetuaðildarríki sínu án þess að takmarkast af tiltekinni staðsetningu.

3. gr.

Skuldbinding um að sjá til þess að efnisveituþjónusta á Netinu sé flytjanleg yfir landamæri

1. Veitandi efnisveituþjónustu á Netinu sem veitt er gegn greiðslu skal gera áskrifanda, sem er tímabundið staddir í aðildarríki, kleift að fá aðgang að efnisveituþjónustunni á Netinu og nota hana á sama hátt og í búsetuaðildarríki hans, þ.m.t. með því að veita aðgang að sama efni, fyrir sömu tegundir og sama fjölda tækja, fyrir sama fjölda notenda og með sams konar virkni.
2. Þjónustuveitandinn skal ekki leggja viðbótargjöld á áskrifandann fyrir aðgang að og not af efnisveituþjónustu á Netinu skv. 1. mgr.
3. Skuldbindingin, sem er sett fram í 1. mgr., skal ekki taka til neins konar gæðakrafna, sem gilda um veitingu efnisveituþjónustu á Netinu, sem þjónustuveitandinn skal uppfylla þegar hann veitir þjónustuna í búsetuaðildarríkinu, nema þjónustuveitandinn og áskrifandinn hafa sérstaklega gert samkomulag um annað.

Þjónustuveitandinn skal ekki grípa til aðgerða til að draga úr gæðum afhendingar efnisveituþjónustu á Netinu þegar hann veitir slíka þjónustu í samræmi við 1. mgr.

4. Þjónustuveitandinn skal, á grundvelli upplýsinga sem hann hefur undir höndum, veita áskrifandanum upplýsingar er varða gæði efnisveitubjónustunnar á Netinu sem veitt er í samræmi við 1. mgr. Upplýsingarnar skulu veittar áskrifandanum áður en efnisveitubjónustan er veitt á Netinu í samræmi við 1. mgr. og með aðferðum sem eru fullnægjandi og hóflegar.

4. gr.

Staðsetning veitingar, aðgangs að og notkunar á efnisveitubjónustu á Netinu

Efnisveitubjónusta á Netinu, samkvæmt þessari reglugerð, sem er veitt áskrifanda sem er tímabundið staddur í aðildarríki, ásamt aðgangi áskrifandans að þjónustunni og notkun á henni skal aðeins teljast fara fram í búsetuaðildarríki áskrifandans.

5. gr.

Sannprófun á búsetuaðildarríki

1. Við gerð og endurnýjun samnings um veitingu efnisveitubjónustu á Netinu gegn greiðslu skal þjónustuveitandinn sannprófa búsetuaðildarríki áskrifandans með því að nota ekki fleiri en tvær af eftirfarandi sannprófunaraðferðum og skal hann tryggja að þær séu sanngjarnar, hóflegar og skilvirkar:

- a) kennivottorð, rafræna auðkenningu, einkum slíka sem fellur undir rafræna auðkenningarskipan sem tilkynnt er um í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014 ⁽¹⁾ eða önnur gild persónuskilríki sem staðfesta búsetuaðildarríki áskrifandans,
- b) upplýsingar um greiðslufyrirkomulag, s.s. bankareikning eða kredit- eða debetkortsúmer áskrifandans,
- c) uppsetningarstað aðgangskassa, afruglara eða svipaðs tækis sem er notað til að veita áskrifandanum þjónustu,
- d) greiðslu áskrifandans á leyfisgjaldi fyrir aðra þjónustu sem veitt er í aðildarríkinu, t.d. útvarpsþjónustu í almannabágu,
- e) þjónustusamning fyrir Net eða síma eða álíka samning sem tengir áskrifandann við aðildarríkið,
- f) skráningu á staðbundnum kjörskrá ef viðkomandi upplýsingar eru aðgengilegar öllum,
- g) greiðslu staðbundinna skatta ef viðkomandi upplýsingar eru aðgengilegar öllum,
- h) veitustofnanareikning áskrifandans sem tengir hann við aðildarríkið,
- i) heimilisfang eða pósthfang sem reikningar áskrifandans eru sendir til,
- j) yfirlýsingu áskrifandans sem staðfestir heimilisfang hans í aðildarríkinu,
- k) athugun á IP-vistfangi til að sannreyna aðildarríkið þar sem áskrifandinn hefur aðgang að efnisveitubjónustunni á Netinu.

Sannprófunaraðferðirnar sem koma fram í i- til k-lið skal eingöngu nota ásamt einni sannprófunaraðferð samkvæmt a- til h-lið nema pósthfang skv. i-lið sé innifalið í opinberum skráum sem eru aðgengilegar öllum.

2. Ef þjónustuaðilinn hefur réttmætar efasemdir um búsetuaðildarríki áskrifandans á gildistíma samningsins um veitingu efnisveitubjónustu á Netinu getur þjónustuveitandinn endurtekið sannprófunina um búsetuaðildarríki áskrifandans í samræmi við 1. mgr. Í slíkum tilvikum má þó nota sannprófunaraðferðina í k-lið sem einu leiðina. Gögnum, sem leiðir af því að notuð er sannprófunaraðferð samkvæmt k-lið, skal eingöngu safnað í tvíundarformi.

(1) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 910/2014 frá 23. júlí 2014 um rafræna auðkenningu og traustþjónustu fyrir rafræn viðskipti á innri markaðinum og um niðurfellingu á tilskipun 1999/93/EB (Stjtið. ESB L 257, 28.8.2014, bls. 73).

3. Þjónustuveitandanum er heimilt að fara fram á að áskrifandinn veiti nauðsynlegar upplýsingar til að ákvarða búsetuaðildarríki áskrifandans í samræmi við 1. og 2. mgr. Ef áskrifandinn leggur ekki fram þessar upplýsingar með þeim afleiðingum að þjónustuveitandinn getur ekki sannreynt búsetuaðildarríki áskrifandans skal þjónustuveitandinn ekki, á grundvelli þessarar reglugerðar, veita áskrifandanum möguleika á að fá aðgang að og nota efnisveitubjónustuna á Netinu þegar hann er tímabundið staðsettur í aðildarríki.

4. Handhafar höfundarréttar eða skyldra réttinda eða handhafar hvers kyns annarra réttinda á efni frá efnisveitubjónustu á Netinu geta leyft veitingu á efni þeirra, aðgang að því og notkun á því samkvæmt þessari reglugerð án þess að ganga úr skugga um búsetuaðildarríkið. Í slíkum tilvikum skal samningurinn milli þjónustuveitandans og áskrifandans um að veita honum efnisveitubjónustu nægja til að ákvarða búsetuaðildarríki áskrifandans.

Handhafar höfundarréttar eða skyldra réttinda eða handhafar annarra réttinda á efni frá efnisveitubjónustu á Netinu skulu hafa heimild til að afturkalla veitt leyfi samkvæmt fyrstu undirgrein ef þeir gefa þjónustuveitandanum hæfilegan fyrirvara.

5. Samningurinn milli þjónustuveitandans og handhafa höfundarréttar eða skyldra réttinda eða þeirra sem eru handhafa annarra réttinda á efni frá efnisveitubjónustu á Netinu skal ekki takmarka möguleika slíkra handhafa réttinda til að afturkalla heimildina sem um getur í 4. mgr.

6. gr.

Efnisveitubjónusta á Netinu sem er flytjanleg yfir landamæri án greiðslu

1. Sá sem veitir efnisveitubjónustu á Netinu án þess að fá greitt fyrir getur ákveðið að veita áskrifendum sem eru tímabundið staddir í aðildarríki möguleika á að hafa aðgang að og nota efnisveitubjónustuna á Netinu með því skilyrði að veitandinn sannreyni búsetuaðildarríki áskrifandans í samræmi við þessa reglugerð.

2. Þjónustuveitandinn skal tilkynna áskrifendum sínum, viðkomandi handhöfum höfundarréttar og skyldra réttinda og viðkomandi handhöfum hvers kyns annarra réttinda á efni frá efnisveitubjónustu á Netinu um ákvörðun sína um að veita efnisveitubjónustu á Netinu í samræmi við 1. mgr. áður en þjónustan er veitt. Upplýsingarnar skulu veittar með aðferðum sem eru fullnægjandi og hóflegar.

3. Þessi reglugerð skal gilda um veitendur efnisveitubjónustu á Netinu í samræmi við 1. mgr.

7. gr.

Samningsákvæði

1. Hvers kyns samningsákvæði, m.a. milli veitenda efnisveitubjónustu á Netinu og handhafa höfundarréttar eða skyldra réttinda eða handhafa hvers kyns annarra réttinda á efni frá efnisveitubjónustu á Netinu, ásamt samningsákvæðum milli veitenda og áskrifenda þeirra, sem brjóta í bága við þessa reglugerð, þ.m.t. þau sem banna að efnisveitubjónusta á Netinu sé flytjanleg yfir landamæri eða takmarka slíkan flutning við tiltekið tímabil, skulu ófullnustuhæf.

2. Þessi reglugerð skal gilda óháð gildandi lögum um samninga sem gerðir eru milli veitenda efnisveitubjónustu á Netinu og handhafa höfundarréttar eða skyldra réttinda eða þeirra sem eru handhafa hvers kyns annarra réttinda á efni frá efnisveitubjónustu á Netinu, eða samninga sem gerðir eru milli slíkra veitenda og áskrifenda þeirra.

8. gr.

Vernd persónuupplýsinga

1. Vinnsla persónuupplýsinga sem framkvæmd er innan ramma þessarar reglugerðar, þ.m.t. einkum að því er varðar sannpröfun á búsetuaðildarríki áskrifandans skv. 5. gr., skal fara fram í samræmi við tilskipanir 95/46/EB og 2002/58/EB. Einkum skal beiting sannpröfunaraðferða í samræmi við 5. gr. og hvers kyns vinnsla persónuupplýsinga samkvæmt þessari reglugerð takmarkast við það sem nauðsynlegt og hóflegt er til þess að ná tilganginum.

2. Gögn sem er aflað skv. 5. gr. skal einungis nota til þess að sannprófa búsetuaðildarríki áskrifandans. Þeim skal ekki miðla, þau skulu ekki yfirfærð, þeim skal ekki deila, veita leyfi fyrir eða á annan hátt senda eða birta handhöfum höfundarréttar eða skyldra réttinda eða þeim sem eru handhafa hvers kyns annarra réttinda á efni frá efnisveitubjónustu á Netinu eða öðrum þriðju aðilum.

3. Gögn, aflað skv. 5. gr., skal veitandi efnisveitubjónustunnar á Netinu ekki geyma lengur en nauðsyn krefur til að ljúka sannpröfun á búsetuaðildarríki áskrifandans, skv. 1. eða 2. mgr. 5. gr. Þegar slíkri sannpröfun er lokið skal gögnunum eytt án tafar og á óafturkræfan hátt.

*9. gr.***Beiting fyrirbyggjandi samninga og áunninna réttinda**

1. Þessi reglugerð skal einnig gilda um samninga sem eru gerðir og réttindi sem eru áunnin fyrir gildistöku dag hennar ef þeir skipta máli fyrir veitingu, aðgang að og notkun á efnisveitubjónustu á Netinu, í samræmi við 3. og 6. gr., eftir þann dag.

2. Eigi síðar en 21. maí 2018 skal veitandi efnisveitubjónustu á Netinu sem veitt er gegn greiðslu sannprófa, í samræmi við þessa reglugerð, búsetuaðildarríki þeirra áskrifenda sem gerðu samning um veitingu efnisveitubjónustunnar á Netinu fyrir þann dag.

Innan tveggja mánaða frá þeim degi, sem veitandi efnisveitubjónustu á Netinu veitti fyrst þjónustuna án greiðslu veitir þjónustuna í samræmi við 6. gr., skal veitandinn sannprófa, í samræmi við reglugerð þessa, búsetuaðildarríki þeirra áskrifenda sem gerðu samninga um veitingu efnisveitubjónustu á Netinu fyrir þann dag.

*10. gr.***Endurskoðun**

Framkvæmdastjórnin skal meta, eigi síðar en 21. mars 2021, og eins og þörf krefur eftir það, beitingu þessarar reglugerðar í ljósi lagalegrar, tæknilegrar og efnahagslegrar þróunar, og gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu þar um.

Skýrslan sem um getur í fyrstu málsgrein skal m.a. fela í sér mat á notkun sannprófunaraðferða búsetuaðildarríkisins, sem um getur í 5. gr., með tilliti til nýlega þróaðrar tækni, staðla atvinnulífsins og starfsvenja og, ef nauðsyn krefur, fluga þörf á endurskoðun. Í skýrslunni skal leggja sérstaka áherslu á áhrif þessarar reglugerðar á lítil og meðalstór fyrirtæki og vernd persónuupplýsinga. Skýrslu framkvæmdastjórnarinnar skal fylgja tillaga að nýrri löggjöf, ef við á.

*11. gr.***Lokaákvæði**

1. Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.
2. Hún kemur til framkvæmda og með 20. mars 2018.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 14. júní 2017.

Fyrir Evrópuþingið,

A. TAJANI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

H. DALLI

forseti.